உ
குமரன் துணை.

விவேகபாநு.

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

சம்புடம் 2 } 1903ஞு ஆகஸ்டுமீ { இலக்கம் 9

விவேக சிந்து.

[168-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.]

மூன்றாவது தத்துவசிருஷ்டிப் பிரகரணம்.

குருசுவாமியானவர் சீஷன் இந்தப்படி கேட்ட உத்தரங்களுக்கு மகாசந்தோஷமடைந்தவராய் "கேளாய் சிஷ்யசிரோமணி உன் வாக்கியங்கேட்டவுடனே மறந்ததெல்லாம் எச்சரித்தாற் போல் ஆயிற்று. நீ கேவலம் பரமபுருடன்" என்று கொண்டாடி "இப்போது நீ கேட்ட உத்தரங்களுக்கு அநுபவ விபரமாக நிரூபிக்கிறோம். அத்தியந்தம் சாவதானமாகக்கேள்" என்று திருவுளம்பற்றுகிறார். சொரூபாகாசநிர்குணத்திலே ஜீவீசுவரனென்று இரண்டு வார்த்தைகள் பிறந்தன. அதைச் சுவாநுபவ விவேகத்தினாலே விசாரிக்கவேண்டும். கல்துளைக்கிற உளியினாலே முத்தை ரந்திரஞ்செய்கிறோமென்று எத்தனம் பண்ணலாகாது. தசதசயுத்திகளைப்பிடியாமற் பிரமசொரூபயுக்திக்கு விவேகசம்பத்தி யுண்டாகவேண்டும். சுவாநுபவ விவேகனைக் கேள். ஞானமாத்திரமான அறிவே நிஷ்களம். அதுவே நிசானந்த நிர்மல பரப்பிரமமென்று அறியவேண்டும். காண்கிறவன், காணுகிறது காணப்பட்ட இந்தமூன்றும் எங்கேலீனமாகிறதோ

அதேபரபிரமம் என்று அறி. இதற்குப் பிரதியில்லை. ஞாதுரு ஞான ஞேயமென்கிற மூன்றுமில்லை. அந்த வஸ்துவினிடத்திலே அப்பிரமேயம் அந்தப்பரப்பிரம மென்று சுவாநுபவத்திலே அறியவேண்டும். ஞானமென்றால் அறிகிறதில்லை. அக்கியான மென்றால் மறக்கிறதில்லை. அபாவமென்றால் அச்சுத்த சைதன்னியானந்தமே தோற்றுகிறது. அப்படிச்சொல்லப்படாதென்றால் சூனியமாம். அந்தச்சூனியவாதி மதம் லோகத்தையெல்லாங்கெடுத்தது. ஆனபடியினாலே ஜகத்திலே பிரமக்கியானவானே தன்னியன். உண்டென்றால் எப்படி வாங்கிக்கொள்ளப்படும்? இல்லையென்றால் எப்படி விட்டுவிடப்படும்? அந்தப்பிரமம் எவனுக்கு அநுபவமாயிற்றோ அவனே அநுபவிக்கவேண்டும். எவன் நித்திரை போகிறவனை எழுப்புவான். எழுந்திருந்தவனை யெச்சரிக்கை பண்ணுவித்தான். எச்சரிக்கையானவனை போகிக்கப் பண்ணுவான். இப்படிப் பண்ணியும் தான் அக்கிரியனாகவே இருப்பான். படிகபருவதமானது மகா உன்னதமாயும களங்கமில்லாமலும் பிடித்துப்பார்த்தால் கடினமில்லாமலு மிருந்தால் எப்படியிருக்குமோ அப்படியிருக்கும் சைதன்னியமான பூரணப்பிரமம். இன்னம் ஒரு யுத்தி. ஆகாசம்போல் வெளியாய் வியாப்பிய வியாபகங்களுக்கு வேறுபட்டதாய் நிசப்பிரகாசமாய்ப்பிரகாசிக்குந் தானேதானாய்ப்பிரம விஷ்ணு ருத்திராதிகள் தங்கள் தங்கள் வியாபாரம் பண்ணி இளைத்தவிடத்திலே அந்த இளைப்பாறுகிறதற்கு நிசமான இடமே பரப்பிரமம். அவ்விடத்திலே வித்தை அவித்தைகளுமில்லை. உபமானமில்லாமல் தனக்குத்தானே அறிகிறஞானம். அதேசுவித்தையான பரப்பிரம்மசொரூபம். அதே நீ. அந்தப்பரப்பிரமமானாலும் நான்நானென்ற அகங்காரமிருந்தால் அவன் அறியான் அதன் பெருமையை. ஆனபடியினாலே அகங்காரம் நாசமாகவேண்டும். அப்படியானால் சுவாநுபவத்தினாலே பிரம்மம் தெரியப்படும். இப்படிப்பட்ட பிரம்மாண்டங்கள் அநந்தங்களுக்கும் உள்ளும் புறம்புமாய் அப்பாலு மிஞ்சியிருக்கிறதே பரப்பிரம்ம சொரூபம். ஆகாச வீதியிலே மேகசஞ்சாரந் தோன்றுகிறாப்போல் அந்தப் பிரம்மத்திலே மாயாலட்சணங் காண்பிக்கும். அது கெட்டுப்போனாற்

சுயம்பிரகாசமாகியேயிருக்கும். பிரமாதி தேவதைகள் மாயா தேவியுடைய கர்ப்பத்திலே பிறந்த மட்டிலாத பாலகர். அப்படிப்பட்ட மாயாதேவியை ஓட்டாமலிருக்கிறதே பரப்பிரம்மம். தியானமில்லாமலே தியானிக்கவேண்டும். அறிவில்லாமலே அறியவேண்டும். அதே பரப்பிரம்ம நிர்குணம். அதே சர்வேசுவரனுடைய சொரூபம். அதே மூலமாயைக்குப் பூரணசைதன்னியமென்று அறி. இத்துணையும் பிரம்மத்தினுடைய லட்சணம். இது வாக்குமனதத்துக்கு எட்டப்படாதது. சுருதியாலே சொல்லத்தரமன்று. இனி மாயாலட்சணஞ் சொல்லுகிறோம்.

[இன்னும் வரும்.]

மேனாட்டு கலைஞானம்.

முற்கூறு.

7. சிருஷ்டியில் அனேக பொருள்களும் காரணமாகிய தொடர்புகளும் நமது ஆளுகைக்கு அப்பாலுள.

இப்பொழுது சற்று முன் கண்டபடி நாம் கைப்பற்றிப் பயன்படும்படி செய்யக்கூடியவை இயற்கைப்பொருள்களில் சிலவுள. ஆனல் சிருஷ்டியிலுள்ள அனேக அரும்பொருள்களும் அவைகளைத் தொந்திக்கும் காரணகாரிய தொடர்புகளும் நமது வசத்திற்கு மீறி அப்பாலுள்ளன. சூரியன் தினமும் உதித்து ஒடுங்குகின்றான். சந்திரனும் நக்ஷத்திரங்களும் வானில் தவழ்ந்து செல்கின்றது. காரும் வேனிலும் சீதமும் வெப்பமும் மாறி மாறி வருகின்றன. காற்று ஒருகாலத்தில் விசையாய் வீசி விருக்ஷங்களையும் வீடுகளையும் வீழ்த்திவிடுகின்றது. மற்றொரு காலத்தில் இக்காற்று மெல்லிதாய் வீசி வெப்பத்தை மாற்றி ஆனந்தம் பயக்கின்றது. ஒருகால் சமுத்திரம் பெரும்புயலினல் தத்தளிக்கின்றது. மற்றொருகால் காற்றில்லாமையால் அது அமைதி பெற்றிருக்கின்றது. அளவிறந்த செடி பூண்டு விருக்ஷங்களும் நமது இச்சையின்றியே உண்டாகின்றன. பிரசண்டமாருதம் ஒரு இடத்தைப் பாழ்படுத்துகின்றது. பூகம்பம் பின்னும் ஒரு ஸ்தலத்தை நாசஞ்செய்கின்றது. அக்கினி மலை வெடித்து அனல்வீசி வேறொரு தேயத்தை அற அழித்துவிடுகின்றது. ஒரு நாட்டில் சரியான காலங்களில் மேகங்கள் கிரமமாய் வருஷித்து ஏராளமான விளைவுண்டாய் தனம் சொரிகின்றது. வேறொரு தேசத்தில் நெடு நாளாய் மழையொறுத்து நோயும் பஞ்சமும் ஜீவர்களை வருத்துகின்றன. இப்பொழுது சொல்லிவந்த இவ்வித காரியங்களில் எல்லாம் மனிதனுடைய வல்

லமை நேராக யாதொரு நயமும் பிறப்பிக்கிறதில்லை. மனிதன் அறியாமையுடனிருக்குமளவும் அவன் மாயையின் பெருஞ்சக்திகளாலலைக்கப்படும் பாவைமாத்திரமாயிருக்கிறான்.

8. சிருஷ்டியின் ஒழுங்கு தற்செயலாய் ஒன்றும் நிகழ்வதில்லை.

ஜகத்தில் உள்ள பொருள்களையும் நிகழும் செயல்களையும் பற்றி மனிதர்கள் ஆதியில் சிந்திக்க ஆரம்பித்தவுடனே முதல் முதல் அவர்கள் தெரிந்ததென்னெனில் சில சம்பவங்கள் நேர் ஒழுங்காய் நிகழ்கின்றனவென்பதும் சிலகாரணங்கள் என்றும் ஒரேவித காரியங்களைத் தோற்றுவிக்கின்றன வென்பதுமேயாம். சூரியன் வானில் என்றும் ஒருதிசையில் உதித்து அதற்கு எதிரானதிசையில் ஒடுங்குகின்றான். சந்திரன் கலைகள் தினமும் ஒரு அளவாகவே குறைந்தும் மறுபடியும் ஒரு அளவாகவே வளர்ந்தும் மாதந்தோறும் ஒரே ஒழுங்காக விகாரப்பட்டு வருகிறான். சில நக்ஷத்திரங்கள் நாம் வசிக்கும் உலகபாகத்தின் அடிவானத்திற்குக் கீழாக எந்நாளும் செல்கிறதேயில்லை. பருவங்கள் ஒன்றின் பின் ஒன்று கிரமமாய் மாறி வருகின்றன. எக்காலத்திலும் நீர் இறக்கத்திலேயே ஓடுகின்றது. நெருப்பு எப்பொழுதும் சுடுகின்றது. பூண்டுகள் வித்துக்களினின்று முண்டாகி அவைகள் பின்னும் வித்துக்களை ஈன்று அவ்வித்துக்களினின்றும் மறுபடியும் அதே விதமான பூண்டுகள் முளைக்கின்றன. சகல பிராணிகளும் யுகங்கள்தோறும் ஒரே விதமாகவே பிறந்து வளர்ந்து முதிர்ந்து சாகின்றன. இவ்விதமாக ஆதியில் சிருஷ்டியின் தோற்றங்களில் சிலவற்றைக் கவனித்து வரவே சிருஷ்டியில் ஒழுங்கு அமைந்திருக்கிறதென்றும் ஜகத்திலுள்ள பொருள்களுக்குள் காரண காரிய சம்பந்தம் என்றும் மாறாத நிலைமையுடைத்து வென்றும் எண்ணம் படிப்படியாய் மனிதர்கள் இதயத்தில் புகுந்தது. ஒழுங்கு காணப்பட்ட மட்டிலும் காரியங்களும் செயல்களும் துலக்கப்பட்டதாக அறிந்தார்கள். துலக்கக்கூடாத செயல்களும் காரியங்களும் தற்செயலாக உண்டானதாக எண்ணினார்கள். தற்செயல் என்றாலும் அகஸ்மாத் என்றாலும் குருட்டுவாய்ப்பு என்றாலும் ஒன்றே. அதாவது யாதாமொரு நிகழ்ச்சிக்குக் காரணம் தங்கள் புத்திக்குப் புலப்படாத பொழுது அந்நிகழ்ச்சியை அகாரண சம்பவம் அல்லது தற்செயல் என்று மனிதர்கள் கருதினார்கள்.

ஆனால் பிரபஞ்சத்தில் நிகழும் காரியங்களைநோக்கிக் கவனமாய்ச் சிந்திக்கச்சிந்திக்க எங்கும் ஒழுங்கு வியாபித்திருக்கிறதாகவும் அகாரண சம்பவம் என்பதே கிடையாது என்றும் முதலில் ஒழுங்கீனம்போல் கண்டதெல்லாம் பலகாரணங்கள் கலந்து சன்னல் பின்னலான காரியங்களேயன்றி வேறன்று என்று மனிதர்கள் கண்டார்கள். இப்பொழுது தற்செயலாய் யாதேனும்

நடக்கிறது என்றும் அல்லது காரணமின்றி நிகழும் காரியங்கள் என்று பொருள் படும்படியான அகஸ்மாத்துக்கள் வாஸ்தவமாய் உண்டென்று நம்பும் அவ்வளவு மடமையுள்ள மனிதன் கிடையாது. நாம் இப்பொழுது ஒரு காரியம் தற்செயலாய் நடந்ததென்று சொன்னால் நமது உண்மையான கருத்தெல்லாம் கூடி நமக்கு அச்செய்கையின் காரணம் அதாவது அந்தக்காரியம் நடந்ததற்கு முகாந்தரம் இன்னதென்பது துலங்கவில்லை யென்பதே யொழிய வேறல்ல வென்று யாவரும் இக்காலத்தில் ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். தற்செயல் அகாரணம் அகஸ்மாத்தென்பதெல்லாம் அஞ்ஞானம் அல்லது அறியாமை என்பதற்கு மறு நாமங்களே.

தி. மீனாக்ஷிசுந்தரம்பிள்ளை B. A.

சைவசித்தாந்தம்.

[245-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.]

அற்றேல் முத்தான்மாக்களும் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்திருப்பதாக நூல்களிற் கூறப்படுகின்றனவேயெனின் நன்று கடாயினாய். இரும்பையதிட்டித்து நிற்கின்ற அக்கினி சுடப்பட்டதை இரும்பு சுடப்பட்டது என்றாற்போல முத்தான்மாக்களை யதிட்டித்து நிற்கின்ற சிவபெருமான் செய்தருளிய பஞ்சகிருத்தியங்களை முத்தான்மாக்கள் செய்தனவாகக் கூறப்படுதல் ஆதார இலக்கணை.

அங்கியும் ஒன்றிற்றங்கி நின்றல்லது தன்றொழிலை நடத்தாதாகலின் அதுபோல முதல்வனும் உயிரையதிட்டித்து நின்றே எத்தொழிலுஞ் செய்வனென்றுணர்க.

இந்தவிசாரமெல்லாஞ் சிவன்முத்தியவத்தையிலேயே. பரமுத்தியிலே சிவமென்றும் ஆன்மாவென்றும் பிரிந்து காணப்படுவதொன்றில்லை ஆகையால் முத்தான்மாக்கள் கிருத்தியம் பண்ணுவார்கள் பண்ணமாட்டார்கள் என்கிற விசாரத்துக்கு இடமில்லை.

இவ்வுண்மை யுணராததூஉ மன்றி விஞ்ஞானதீக்கையின் உடல் பொருள்களோடொப்பச் சற்குரவன் கையிற் முனஞ்செய்

தளித்துந் தானஞ்செய்தளித்த பொருளென்றறியுமறிவு சலியா
மைப்பொருட்டு நாளுநாளுஞ் சிவபூசையிற் செபங் கன்மங்களோ
டொப்பச்சிவோதாதா வென்னுமந்திரமோதி யான்மாவையுஞ்
சிவனுடைமையாகப் பூநீரோடுந்தானஞ் செய்தளித்துந் தான்
சுதந்திரனே சிவனுடைமையல்லனெனப் பிணங்கிப் பரம சர்பா
த்திரத்திற்றானஞ்செய்த பொருளை யபகரிக்க நினைக்கு நினைவு
டையோரோடு பேசினு முய்தியில்லாதோர் கொடிய பாவமா
மென்றொழிக.

இனி யுடல் பொருளாவி மூன்றுஞ் ஞானதீக்கையின் முதல்
வனுக்கெனத் தானஞ் செய்தளித்தலான் முன்செயற்கையாற்
றன்னுடைமையாய் நின்ற விம்மூன்றுந் தானஞ் செய்தபின்னர்த்
தனக்கின்றிச் சிவனுக் குடைமையாயவாறு பெற்றாம். பெறவே
யாண்டுப்பொருளென்றது உடம்பாலொற்றுமை யுடைத்தாய்த்
தன்னானுகரக்கிடந்த உடல் வினையேயன்றி முன்பே தன்னாற்று
றக்கப் பட்டொழிந்த புறப்பொருளன்றென்பது தாமே போத
ருதலானும் அவ்வாறன்றி யாண்டுப்பொருளென்றது எல்லா
வற்றிற்கும் பொதுவெனக் கொள்ளினும் உடல் வினையும் அவ
ற்றுளடங்குதலானும் அங்ஙன முதல்வனுக்கென்றீந்த வுடல்
வினையை மீளவுந் தானுகரக் கருதுவோனவ்வாறு தானஞ்செய்
தளித்த வான்மாவை மீளவுஞ் சுதந்திரனாகக் கருதுஞ் சிவசம
வாதியோ டொப்பவனா மாகலின் முதல்வனுக்கென் றளித்த
பொருளைத் தானுகரக் கருதுதல் பெரியதோ ரிழுக்காதலறிக.
இன்னுந்தன்னுடம்பே தனக்கின்றி முதல்வனுக் குடைமையாக
வீந்தவழி யவ்வுடம்பிடமாக வரும் வினைப்பயனைத்தான் நுகர்தற்
கோரியை பின்மையறிக.

இன்னும் தானே தனக்குச் சுதந்திரமன்றிச் சிவனுக் குடை
மையாய் வழித்தான் மற்றொன்றனை நுகருமாறியாண்டைய
தென்க.

தன்னாலளிக்கப்பட்ட பொருள் மூன்று முதல்வன் என்று
கொண்டானென்பது.

அன்றேயென்ற னாவியு முடலு முடைமை யெல்லாமுங், குன்றேயனையா யென்னையாட் கொண்டபோதே கொண்டிலையோ, இன்றோரிடையூ றெனக்குண்டோ வெண்டோண் முக்கணெம் மானே, நன்றேசெய்வாய் பிழை செய்வாய் நானேவிதற்கு நாயகமே. எனவும்,

குறைவிலா நிறைவே கோதிலாவமுதே யீறிலாக் கொழுஞ்சுடர்க்குன்றே, மறையுமாய் மறையின் பொருளுமாய் வந்தென் மனத்திடை மன்னிய மன்னே, சிறைபெறு நீர்போற் சிந்தைவாய்ப் பாயுந் திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே, இறைவனே நீயென் னுடலிடங்கொண்டா யினியுன்னை யென்னிரக்கேனே. எனவும்,

தந்த துன்றன்னைக் கொண்டதென்றன்னைச் சங்கராவார்கொலோசதுரா, அந்தமொன்றில்லா வானந்தம் பெற்றேனியாது நீ பெற்றதொன்றென்பாற், சிந்தையேகோயில் கொண்டவெம்பெருமான் றிருப்பெருந் துறையுறை சிவனே, எந்தையேயீசா வுடலிடங் கொண்டா யானிதற் கிலனோர் கைம்மாறே. எனவும்,

அவமாய தேவரவகதி யிலழுந்தாமே, பவமாயங்காத் தென்னையாண்டு கொண்ட பரஞ்சோதி, நவமாய நெஞ்சுடர் நல்குதலு நாமொழிந்து, சிவமான வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. எனவும்,

என்றவுடற்கன்ம எனவும், என்றவுடற் பழவினைகள் எனவும், என்றவினை எனவும், என்று கொண்டா யென்னை, எனவும், ஓதிய வாற்றானறிக.

தன்னைத்தானஞ் செய்தாலாவது தான் சிவனுக்குப் பாதந்திரனென்றறிந்து அவனருளாலல்ல தொன்றையுஞ் செய்யானாகி நிற்றலேயா மென்றுணர்க.

அற்றேல் மலவாசனை நீங்குதற் பொருட்டுத் தன்னைத்தானஞ்செய்ததாகப் பாவித்தல் மாத்திரையே யாகலினது பற்றி

யிழுக்கென்னை யெனின் அங்ஙனமாக. அப்பாவனை போலியோ வுண்மையோவெனக் கடாயினர்க்கு உண்மை யெனிற் பரதந்திர ஞதற்கிழுக்கில்லை போலியெனிற் பசித்தவன் உண்டான போல எத்துணைப் பாவகஞ் செய்யினும் பசி நீங்குதல் கண்டில மாகலி னிது போலப் போலிப் பாவனையால் மலவாசனை நீங்கு மாறின் மையினிது வீண்டொழிலாய் முடியும். இன்னும் பாவனை போலி யென்பார்க்கு பாவனையின் வழிபவர் செய்யும் மந்திரங் கிரியைகளும் போலியாய் முடியும். முடியவே பாவனை முதன் மூன்றனு மவர் செய்யுஞ் சிவதீக்கையுஞ் சிவ பூசையுஞ் செபந் தியான முதலிய வெல்லாவாசாரங்களு மங்ஙனம் போலியாய்ச் செய்வது தமக்கானும் பிறர்க்கானும் பயன் படுமாறின்மையின் மாணுக்கரை வஞ்சித்துப் பொருள் கொண்டு சம்முடம்பை யோம்புதற் பொருட்டுச் செய்யு மாரவார மாத்திரையே போது மென்றொழிக. அற்றேற் கருடபாவனை செய்வோன் கருடனு தல் கண்டிலம். அப்பாவனையால் விடந்தீருதல் கண்டா மாகலிற் போலிப்பாவனையும் பயன்றருமென்பது பெறப்படு மாலெனின் அறியாது கூறினுய், மாந்திரிகன் றன்னுடம்பைக் கருடனுகப் பாவிப்பானல்லன் மற்றென்னையோ வெனின் கருடனுக்கு அதி தெய்வமாகி நிற்கு மந்திரமூர்த்தி யாகத்தன்றன் மாவைப் பாவி ப்பன். அங்ஙன்ம் பாவித்த வழிச் சார்ந்த தன் வண்ணமாய் நிற்கு மியல்புடைய வான்மா ஆண்டு அம்மந்திர ரூபியாய் நிற்றற் கிழு க்கின்மையினதுபற்றி சங்கை யின்மை யுணர்க.

இன்னும் பாவனைகளும் உபாசனைகளுங் கற்பித்துக் கொண்டு செய்யும் போலி யென்றல் மாயாவாதி கூறுங் கூற்றாக லினது சைவ சித்தாந்தத்திற் கேலாமை யறிக.

இனி சாக்கிரமுதல் ஐந்தவத்தையாவன.

சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதம் என் பனவாம். இவ்வவத்தை அடையு மிடங்களாவன. நுதல், கண்டம், இதயம், நாபி மூலம் என்பனவாம். ஆண்டாண்டு நிற் குங்கருவிகளாவன, முறையே, இந்திரியங்கள் பத்தும் சத்தாதி வசனுதிகளாகிய விடயங்கள்பத்தும் வாயுக்கள்பததும் அந்தக்

கரணங்கள் நான்கும் புருடனென்றும் ஆகிய கருவிகள் முப்பத்தைந்தும் சாக்கிரத்திலும், இந்திரியங்கள் பத்து நீங்கின மற்றக்கருவிகள் இருபத்தைந்தும் சொப்பனத்திலும், பிராணவாயுவும் சித்தமும் புருடனுமாகிய மூன்றும் சுழுத்தியிலும், பிராணவாயுவும் புருடனுமாகிய இரண்டும் துரியத்திலும், புருடனென்றும் துரியாதீதத்திலும் நிற்கும்.

இந்த ஐந்தவத்தைகளும் கீழ்நோக்கிச் சென்று ஒடுங்குமுறைமையும் மேனோக்கித் தோன்று முறையும் பற்றி இருவகைப்படும். அவற்றுள் ஒடுங்குமுறையது கன்மார்ச்சிப்புக்கேதுவாகலால் கீழ்ச்செலுத்திப் பிறவிக்கு வித்தாம். இது சகலத்திற்கேவலமெனப்படும். தோன்று முறையது கன்மநுகர்ச்சிக்கேதுவாகலால் பரம்பரையில் பிறவியறுதற்குக் காரணமாய் மேற்படுப. இது சகலத்திற் சகலமெனப்படும். இனி முதலவத்தையாகிய சாக்கிரத்தானத்தின் கண்ணேயும் சாக்கிரமுதல் ஐந்தவத்தையுளவாம். அவைகருவியான் விடயங்களை யறியுஞ் செய்கைதோறும் அதிநுணுக்கமாயிடை யீடின்றி நிகழுமாறு நுண்ணுணர்வாற் கண்டுகொள்ளப்படும். இவ்வைந்தனுள் சாக்கிரத்தில், சுத்தவித்தையும், ஈசுரமும், சாதாக்கியமும், சத்தியும் சிவமுமாகிய ஐந்துகருவியும் கலாதிகளைச்செலுத்தி நிற்கும். சொப்பன முதலிய நான்கினும் முறையே அவற்றுள் ஒரோவொன் றொழித்து ஒழிந்த கருவிகள் கலாதிகளைச் செலுத்தி நிற்கும். [இன்னுமவரும்.]

சுப்பிரமணியபிள்ளை,

மதுரை திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் மடம்.

ஆங்கிலேயர் இந்தியாவை ஆளுமாறு

[250 பக்கத்தொடர்ச்சி]

நமது இந்திய துரைத்தனம் இரண்டு அம்சங்கள் பொருந்தியிருப்பின் அற்புதமென்னலாம். ஒன்று: இந்துக்கள் தங்கள்தேயத்தாரால் மட்டுமே ஆளப்பட்டு வந்த அரசாணையை மறுப்பதில் பழகியுள்ளவர்களாயிருந்தால் இது இந்துக்கள் மரபன்று. ஆகவே, தாங்கள் இலகுவாய் அழிக்கக்கூடிய துரைத்தனத்துக்குச் சரித்திரபூர்வமாய் அளவிறந்த ஜனங்கள் பணிவதுபோ

லேயும் சீனர்கள் இந்நாளிலும் தார்த்தார் அதிகாரத்துக்குத் தாழ்வதுபோலேயும், இந்த இந்துக்களே ஆங்கிலேயர் வருமுன் மொகலாயர் செங்கோன்மைக்குக் கீழ்ப்படிந்ததுபோலேயும் நமக்குக்கீழ்ப்படிந்தார்கள். உண்மையில் மொகலாயருக்கு இந்துக்கள் நடந்துவந்த முன்மாதிரியானது அவர்களை நாம் ஆள்வது, அபௌருஷேயமான ராஜ்யதந்திரமெதனாலு மன்று என்பதற்குப் போதியசான்றாம். ∴ஆங்கிலேயதுரைத்தனத்தைப்பற்றிய சரிதங்களில் எவ்விஷயங்களைக்கண்டு வியப்படைகின்றோமோ அவ்விஷயங்களைக்கண்டு வியப்புறாமல் மொகலாய சரித்திரத்தை வாசித்தல் அரிது. அதாவது, மொகலாயரும் எவ்விதமான நிர்வாகமும் இல்லாமலே வெற்றி பெற்றனர் என்பதாம். அந்தத் துரைத்தன ஸ்தாபகனாகிய **பேபர்** தனக்குப் பின்னணியில் பலத்த சுஜாதிப்படையோடேனும் அல்லது வேறு ஏதாவது பலமிக்க சமஸ்தானஉதவியோடேனும் வந்தவனல்லன். மத்தியஆசியாவில் ஒருசிறு **தார்த்தார்** ராஜாங்கம் அவனுக்குப் பிதிர்வழியாய்க் கிடைத்தும் **ஆஸ்பேக்ஸ** அவன் மீது படையெடுத்து வந்தபொழுது அதுவும் நழுவிப்போயிற்று. அவன் குடியிருக்க வீடுகூட இல்லாதவனெனச் சின்னாள் அலைந்துதிரிந்து அப்பால் ஆப்கானிஸ்தானத்தில் மற்றொரு சிற்றரசைக் கைப்பற்றினான். மொகலாயதுரைத்தனத்துக்கு மூலகாரணமாயிருந்த இச்சிற்றரசைவிட வேறெதுவும் அவ்வளவு அற்பமாயிராது. காபூலில் அரசாண்டுகொண்டிருந்த இந்தத் **தார்த்தாரிய** வீரன், ஓர்அரசை ஊன்ற அது எழுபதுவருடத்தில் இந்தியாவில் செம்பாதியளவு விசாரித்து இன்னும் ஒருநூறு வருடத்தில் இந்திய முழுமையுமே வியாபித்ததென்னும்படி அவ்வளவு வளர்ந்தோங்கிற்று. மொகலாயதுரைத்தனம், பெருமையிலேனும், திண்மையிலேனும் நம்முடையதோடு ஒப்புமை கூறற்பாற்றென்று சொல்லவல்லேனல்லன். ஆனால் நம்முடையதேபோல அதிலும் அதிகமாய் ஆளில்லாமல் ஆக்கப்பட்டதுபோலும். கம்பேனியார்க்காவது இங்கிலிஷ் திரவியமும் இங்கிலிஷ்யுத்தசாஸ்திரமும் அழியாதஜனக்கட்டுமிருந்தன. **பேபருக்கும்** அவன் பின்னவர்க்கும் இவைகள் யாதொன்றும் கிடையாது. அவர்கள் அரசாட்சி விருத்தியானதற்கு அநுகூலமாயிருந்த காரணங்கள் ஒன்றும் இலகுவிற் புலப்படவில்லை. நாம் சொல்லற்பாலதெல்லாம் மத்தியஆசியாவானது கூலிபெற்றுச் சண்டைக்குச்செல்லும். தேசாந்திரியான யுத்தவீரர்களால் நிறைந்திருந்தமையால், அவர்கள்கூலியின் பொருட்டும் கொள்ளையின்பொருட்டும் **காபூல்** அரசனது கையாளாய்ச்சேர்ந்தனரென்பதே.

இரண்டாவது: இந்தியாவிலுள்ள இருபதுகோடி ஜனங்களும் ஒருதனிஜாதியென ஒருப்போல எண்ணுபவர்களாயிருந்தால், நமது ஆளுகை அதிசயந்தான். இன்றேல், அதிசயிக்கற்பால தொன்றுமில்லை. சுதர்மாபிமானங்களா

லும் பொதுநல நோக்கத்தாலும் கட்டுப்படாத சாமாந்ய வெறும் ஜனக்கூட்டத்தை, அவர்தம்முள் ஒருவருக் கொருவர் பகைமூட்டியே அடிப்படுத்தலாம். இப்பொழுது இந்துக்களைக்கட்டுப்படுத்தும் பந்தங்கள் எவ்வளவு போதாததாயும் பலஹீனமாயுமிருக்கின்றன வென்பதை வகுத்துரைத்தேன். இவ்வண்ணம் இந்துக்களுக்குள் ஒற்றுமையின்மை நமது ஆளுகைக்குச் சாதகமாயிருந்த தெங்ஙனம் என்று நீவிர் அறியவிரும்பினல் மகாகலக சரித்திரத்தைப் (The Great Indian Mutiny) படித்துப்பார்மின். நமது சுதேசபடைகள் பெருங்கலகஞ்செய்யினும், அல்லது அதிலுங்குறைந்த சிறுகுழப்பஞ்செய்தாலுங்கூட உடனே நமது அரசுக்கு ஆயுள் இறுதிவந்துவிடுமென்று நான் சொல்லுங்கால், அப்பேர்ப்பட்ட கலகம் 1857-ல் உண்மையில் நடந்தும் நமது ஆளுகை இன்னும் விளங்குகின்றதே யென்று நீவிர் நினைக்கலாம். ஆனல் நான் சொன்னது, முதல் ஜனங்களுக்குள் பரவி கடைசியாக சேனையிலும் வியாபிக்கும் சுதேசாபிமான நடபடிக்கை காரணமாக உண்டாகும் கலகத்தை யென்று நீவிர் கவனிக்கவேண்டும். 1857-ம் வருடக்கலகம் இத்தன்மையதன்று. அது, சேனையில் ஆரம்பித்து ஜனங்களால் ஆலசியமாய் விடடுவிடப்பட்டது. அதற்குக்காரணம் சில குறிப்பிட்ட ராணுவக்குறைபாடுகளேயன்றி, நமது அரசாட்சி அந்நியம் என்பதனிமித்தம் சுஜாதி தேசாபிமானத்தால் உண்டாகும் மனப்புழுங்கத்தாலன்று. இனி அவ்வாறெழுந்த கலகம் அடக்கப்பட்டதெவ்வாறென்பதை விசாரிப்பாம். இங்கிலாந்திலுள்ள அபிப்பிராயம். இங்கிலீஷ்காரருடைய மஹா பராக்கிரமத்தாலும் உயர்வாலுமென்பதே கர்னல்சேஸ்னி என்பார் தாம் எழுதிய "இந்து அரசியல்முறை" என்னும் நூலில் இவ்விஷயமாய்க் கூறியிருக்கும் சில சங்கதியை உங்களுக்கு வாசிக்கிறேன். வங்காளசேனையில் அதிவன்மையான மனோதைரியம் பிறந்தது. பம்பாய், சென்னையிலுள்ள சேனைகள் இந்தக்குழப்பத்தில் சிறிதும் சம்பந்தப்பட்டில. இந்துக்கள், முசல்மான்கள் இவர்கள் ஒருங்கே கலந்ததாகலின் அது கேவலம் ராணுவ சம்பந்தமானதேயன்றி சுஜாதி அபிமானத்துவத்துக்கு உண்மையில் விரோதமானதே. கர்னல் சேஸ்னி கூறுவது வருமாறு:—ஒழுங்கீனத்திலும், தங்கள் எஜமான்களோடு பகை கொண்டாடுவதிலும் அவர்களை அடியோடே கெடுத்துவிடத் தங்கள்பால் ஆற்றல் உளதென்னும் நம்பிக்கையினும் இந்துக்களும் முசல்மான்களும் ஒப்பர். இந்தக்கலகம் பிரதிகூல அம்சத்தால் அடக்கப்பட்டதென்பதைப் பற்றி எடுத்துக் கூறப்போகிறர்:—வங்காள ராஜ்ய மெனப்படுவது ஒழுங்கான சேனையால் முற்றிலும் அரண் செய்யப்படாதிருந்தது ஓர் நல்லதிருஷ்டம். நேப்பாள் இமயமலைச் சாரல் வாசிகளாகிய நாலு பட்டாளம் கூர்க்கர்கள் சேனையின் மற்றப்பகுதியினினும் தூண்டிக்கப்பட்டு அதற்குண்டான இள அபிமானத்துக்கு ஆளாகாதவர்களாய் அடங்கி நின்றனர். இப்படைகளுள் ஒன்று பிரிட்டிஷ்காரர் பக்கல் விசுவாசத்துடன் செய்த ஓர் வீரத்தன்மையால் ஆங்கிலேய நேயரது விப்புக்கா

ளாயிற்று. பஞ்சாபினின்றும் அதன் பக்கத்தினின்றும் புதிதாய்ச் சேர்கக்ப் பட்ட இரண்டு உபரிப்படைகளும் அசையாது நின்றன. ஆனுல் அதிக உதவி "பஞ்சாப் ஒழுங்கீனப்படை" யினின்றும் வந்தது. அப்படை கிரம மான படையைப் போலவே வெகு ஒழுங்காய்ச் சேர்க்கப்பட்டு அதனினும் மிச்சமாய் யுத்தப்பயிற்சி செய்யப்பட்டிருந்தது. இச்சேனை ஆறுகாலாட்ப டைகளும், ஐந்து குதிரைப் பட்டாளங்களும் உடையது. இத்துடன் பஞ்சா பில் வழக்கமாய் அமைத்து வைத்துள்ள நாலு பட்டாளம் உள்ளூர் சிக்குக் காலாட்படைகளும் சேர்ந்தன. இந்தப்படைகள் அந்த மாகாண அதிபதியின் நேரான ஆணைக்குட்பட்டவைகளாயும் ஒழுங்கான படையின் நன்னடக்கையை க்கெடுப்பதற்கு ஹேதுவாயு மிருந்த மத்தியத்துவ அதிகாரத்துக்குக் கீழ்ப் படாததாயுமிருந்தது.

இப்படைகளாலும் இந்தியாவின் மேல் பாகத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்த சொற்ப ஐரோப்பியர்களாலுமே முதலில் இந்தக்குழப்பம் எதிர்க்கப்பட்டது. இந்த மத்தியில் பஞ்சாப் ஜனங்களின் தயவும் அவர்களை ஆள்வோர்க்குக் கிடைத்தது. சமீபத்தில் வெல்லப்பட்ட ஜனங்களாதலால் அவர்களது சேனை குலைந்து போன காரணத்தால், தாங்கள் பயின்று வந்த தொழிலுக்கு இடமில்லாது போயிற்று.

தங்கள் நாட்டிலுள்ள இந்துஸ்தானி படையின் மீது அவர்களுக்கு நல்ல பிப்பிராயம் இல்லை. ஆதலால் தங்கள் பரம்பரை சத்துருக்களைச் சங்காரம் செய்ய வென்று போர்க் கழைக்கப்பட்டவுடன் அதனை நல் வரவென உவகை யோடு ஏற்றுக் கொண்டனர். தேவையான ஜனங்கள் கிடைத்தார்கள். இவ் வாறு தொகுத்த படைகள் விரைவில் யுத்த சன்னத்தராய் நன்கு பயில்விக்கப் பட்டு யுத்த களத்திற்குச் செலுத்தப்பட்டனர். வங்காள சேனை மீட்டும் அமைக்கப்பட்டபொழுது, இந்தப் பஞ்சாப் படைகளே அதன் பெரும் பகுதி யோராயினர்.

இப்பொழுது இந்தக் கலகமானது இந்தியாவிலுள்ளவர்களை ஒருவரோ டொருவர் சண்டை போடும்படி செய்வித்துப் பெரும்பாலும் அடக்கப்பட் டது பார்த்தீர்களா இது செயற்பாலதாயுள்ள வகையில் அரசாட்சி எப்படி யிருந்தபோதிலும் அதில் குணம் குற்றம் நாடவேனும் அதற்கு விரோதமாய்க் கலகஞ்செய்ய எழும்பவேனும் ஜனங்கள் பயிலாதவரையில், இங்கிலாந்திலி ருந்து இந்தியாவை ஆளுதல் சாத்தியப்படும். இதில் அதிசயிக்கற்பாலதொன் றுமில்லை. ஆனுல் நாம் கூறிய வண்ணம் இந்த காரியாம்சங்கள் மாறுமேல் யாதேனும் ஒரு மார்க்கத்தால் ஜனங்களை ஒரு தனி ஒப்புரவுள்ள ஜாதியாரா க்கக்கூடுமேல், நமக்கும் இந்தியாவுக்குமுள்ள சம்பந்தம் ஆஸ்திரியாவுக்கும்

இத்தலிக்குமுள்ள சம்பந்தத்தை ஏகதேசமாயேனும் ஒக்கவருமேல், அப்பொழுது நமது ராஜ்யத்தைப்பற்றிப் பயப்பட ஆரம்பித்தல் வேண்டுமென்று மட்டுமோ சொல்வேன் அதில் நமக்குள்ள நம்பிக்கை அந்திம தசையடையுமென்பேன். நமக்கு அஞ்ச வரும் அபாயம் ஜனக்கலகமென நினைக்கிலேன். உதாரணமாக சில அச்சக்குறி காட்டும் நூல்களில் "ஜானுடை இந்தியா விஷயங்களைப்பற்றி" என்னும் எலியட் இயற்றிய புத்தகத்தில் ஏழைக் குடியானவனது துயரத்தைக் காட்டும் சோகரசமான படங்களை கண்ணுறுகின்றேன். அதினின்றும் இந்த இடுக்கண் காரணமாக உயிர் போனாலும் பெரிதன்றுஎன்று எல்லாவற்றையும் வெறுத்தவர்களாய் அதி உக்ர போர் செய்ய, அதனால் நாம் ஊரை விட்டோட வேண்டி வருமென்று ஏற்கனவே சித்தாந்தப்படுத்தலாம். இந்த வருணனைகள் உண்மைதானோவென்பதை விசாரிக்க இடம் இதுவன்று. ஆனால் விவகார விஷயத்துக்காக அவைகள் உண்மையென்று வைத்துக்கொண்டபோதிலும் தேச கலகங்களெல்லாம் இந்த மாதிரிதான் உண்டாகின்றன வென்று சரித்திரத்திற் சொல்லப்படவில்லை. பல்லாண்டுகளாய் ஆற்றொணாத்துயரத்தால் அழுந்தி வரும் எண்ணிறந்த ஜனங்களை நான் கண்டுளேன். அவர்களெல்லாம் கலகத்துக்கு எழும்ப வில்லையே யென்று வினவில் அற்றதன்று, அவர்கள் வாழ்கிலரேல், மாள்வர் கண்டீர்; வறுமை நோயால் தம் அறிவு மழுங்கியும் ஆசை நொறுங்கியும், சிறிது துணை வாழவல்லுநரேல், அத்துணையே வாழ்வர், கலகம் செய்யும் ஜனங்கள் முன்னுக்குவர எதிர்பார்க்கும் ஜனங்கள் சுயவலி உணர்ந்து நம்பிக்கைகொள்ளும் ஜனங்கள் ஆனால் அவ்விதமான கலகம் உண்டானால், சுதேசப்படைகள் தங்களை இந்துக்களுக்குச் சகோதரரெனவும், இங்கிலீஷ்காரருக்கு அந்நியரெனவும் கருதாமலிருக்கும் வரையும் அப்படைகளாலேயே அடக்கப்படும். ஆனால் இந்த உணர்ச்சி எப்பொழுதேனும் உண்டாயிற்றோ, இந்திபாவானது ஒரு தனிச்சாதியாரென உயிர்ப்பு விட ஆரம்பித்ததோ, (முன்னுள்ள துரைத்தனங்களைப்பார்க்கிலும் நமது துரைத்தனம் இது விஷயம் ஆகக்கூடியது என்னும் படிதான் நடந்து வருகிறது) அப்பொழுது காரணமுளதேனும் உயிரையும்வெறுத்த கலகமொன்றும் அவசியமில்லை. ஏனென்றால் அந்த சுஜாதி அபிமானத்வ எண்ணம் சுதேச படைகள் மனத்திற் குடி கொள்ளும். நாம் கடைசியாய் அவர்கள் மீதுதான் சார்கின்றோம். 1857-ம் வருட மகா கலகம், எவ்வளவோ பெரிதாயிருந்தும், அதனை அடக்க வல்லராயிருந்தோம். ஏனென்றால் அது சேனையின் ஒரு பகுதியில் மட்டுமே வியாபித்திருந்தது. ஜனங்கள் சிரத்தையுடன் அது விஷயமாய் அநுதாபப்படவில்லை. நம் பக்கம் சேர்ந்து யுத்தம் செய்யக்கூடிய சுதேச இந்து ஜாதியார் நமக்குக் கிடைத்தனர். ஆனால் கேவலம் குழப்பம் மாத்திரமே யன்றி **ஒருதனி சுஜாதி அபிமானத்துவ விளக்கம்** என்னும்படியான ஓர் கலகம் நேரிடுமென்று எக்கணத்தில் அஞ்ச வருமோ, அக்கணமே நமது அரசைக்

காப்பாற்றும் ஆசையும் நம்பிக்கையும் அவலமாய்ப் போயொழியும். ஏனென்றால் நாம் வாஸ்தவத்தில் இந்தியாவை வென்றவர்களல்லேம், அதனை வென்றவர்கள் போல ஆளவும் வல்லரல்லேம். அவ்வாறு ஆள எத்தனித்தால் சித்தியடைவோமோ என்று விசாரித்தல் அவசியமன்று. ஏனென்றால் அவ்வித எத்தனத்தால் நாம் பொருள் இழந்து அழிதல் திண்ணம்.

நாலாவது பிரசங்கம் முற்றிற்று.

திருநெல்வேலித் தச்சநல்லூர். } **உ. மகாலிங்கம் பிள்ளை.**

அறிவு விளக்கம்.

உற்றதுரைப்போன்.—[தொடர்ச்சி.]

பட்டுப்பூச்சி எப்படியானால் சிருஷ்டித்துக்கிரகிக்கின்றதோ, எப்படியானால் பூமியில் ஔஷதிகளுண்டாகின்றனவோ, எப்படியானால் ஜீவித்திருக்கிற புருஷனிடத்திலிருந்து நகங்களும், மயிர்களும் உண்டாகின்றனவோ அப்படியே அக்ஷரத்திலிருந்து பிரபஞ்சமுண்டாகிறது" எனவும், அதேயுபநிஷதது இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் "இது சத்தியம் நன்றாய்ப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிற நெருப்பிலிருந்து அதைப்போன்ற கணங்கள் ஸஹஸ்ர விதமாய் எப்படி யுண்டாகின்றனவோ (அதாவது ஒரு தீபத்திலிருந்து அநேக தீபஙகள் உண்டாவது போல) அப்படித்தான் ஓ! ஸவும்யனே அந்த அக்ஷரத்திலிருந்து நானாவித பாவங்களும் உண்டாய் அங்கேயே போய்சசேருகின்றன". "இவற்றிலிருந்து பிராணனுண்டாயிறறு. மனமும் சமஸ்தமான இந்திரியங்களும், ஆகாயமும், தேயு, வாயு, அப்பு, சர்வ சாதாரணமான பிரிதிவியுமுண்டாயின." "புருஷன்தான் இந்தப்பிரபஞ்சமும், கர்மமும், தபஸும் உயர்ந்த அமிர்தமாகிய பிரமமும்" எனவும், மூன்றும் முண்டகம் முதலத்தியாயத்தில் இரண்டு பக்ஷிகள் எப்பொழுதும் இணைபிரியாமல் துணையாக ஒரே மரத்தில் வசிக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்று அரசம்பழத்தை யுண்டுகொண்டும் மற்றொன்று உண்ணாமலே பல பக்கங்களைப்

பார்த்துக்கொண்டும் இருக்கின்றன. அதேமரத்திலிருந்துகொண்டு மோகத்திற்காளான புருஷன் முழுகி, சக்தியின்மையால் துக்கிக்கின்றான். மற்றொன்றாகிய மகிமையுள்ள ஈசனைச்சேர்ந்து பார்க்கும்போது சோகத்தினின்றும் விடுபட்டவனாகிறான். எப்போது சுவர்ணவண்ணமாயும், ஈசனாயும், கர்த்தாவாயும், பிரமத்துவாரமாயுமுள்ள புருஷனைக்காண்கிறானோ அப்போது அவன் வித்துவானாகி பாவபுண்ணியங்களைத் துறந்து மாசற்றவனாகிச் சிரேஷ்டமான சாம்யத்தை யடைகிறான் என்றும், “இந்தப் பிராணனானது சகல பூதங்களாலும் விளங்குகிறது. இதை அறியும் வித்துவான் வேறொன்றைக்குறித்தும் பேசுவதில்லை. அவன் லீலை ஆத்மாவில். அவன் இச்சை ஆத்மாவில். பரம ஞானிகளுக்குள் அவன் சர்வசிரேஷ்டன். எனவும், ஷை மூன்றாவது முண்டகம் இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் 15 கலைகளும் அதனிடத்தைச்சேர்ந்த அந்தந்தப்பொறிகளும் அதனதன அபிமான தேவதைகளினிடத்தைச் சேர்ந்து கர்மங்களும் ஞானமயமான ஆத்மாவும் நிர்விகாரமான பரதேவதையில் ஒன்றாய்ச் சேருகின்றன. பெருகும் நதிகள் சமுத்திரத்தைச்சேர்ந்து பேரும் உருவும் விட்டு அஸ்தமிக்கின்றவாறே வித்துவானும் (ஞானியும்) பேரும் உருவும் விட்டுப் பெரியோர்க்கும் பெரியோனாகிய திவ்ய புருடனை அடைகிறான். அந்த பரப்பிரமத்தையறிந்தவன் பிரமமாகவேயாகிறான்.” என்று கூறப்பட்டு இருப்பதினால் காரணமாகிய மண்ணைத்தவிரக் காரியமாகிய குடத்துக்கு எப்படி முக்காலத்தும் வேறு பொருளில்லையோ, அப்படியே பிரம்மத்தைத்தவிர நம்மவர் எடுத்துக்காட்டும் இரண்டு பக்ஷிகளும் ஜீவேஸ்வரர்களுக்கு வேறுபொருளில்லையென்று ஆகிறதினால் மண் காரியப்படாமுன் அதிற்குடமிருந்ததும் இல்லை. இடையிலும் மண்ணைத்தவிரக் குடம் வேறாயிருக்கவும் இல்லை. இருக்கிறதென்றால் மண் வேறாகக் குடம் வேறாகப் பிரித்துக்காட்டுங்கள். அப்படி நீவிர் மண்ணைத்தவிரக்குடமும், நூலைத்தவிரப்படமும், பிரித்துக்காட்டாதவரை காரணமாகிய பிரம்மத்தைத்தவிரக் காரியமாகிய சித்தசித்தீஸ்வரன் என்கிற முப்பெயர்களும் வேறுவேறான பொருள்களுள்ளனவெனக்கொள்ள நியாய

மில்லையென்று உணருங்கள். சுவாமிகாள்! தங்கள் முன்னோர்கள் தாங்கள் கூறும் குளறல்களாகிய உரையை எவராவது விசாரித்துக் கைவிடப்போகிறாகளென்று பயந்தல்லவோ சொன்னதைக்கேட்டுச் செத்தாப்போற் கிடக்கவேண்டுமென்பது. வேதத்தையாவது அதினுரையையாவது சங்கித்தறிய லாகாதெனலேன்? தங்கள் வசைக்கஞ்சி தங்கள் நிபந்தனைக்குட்பட்டு எதைச் சொன்னாலும் அடியேன் அடியேனென மறுமொழி புகன்று மூடமே மோட்சம் தெளிவே நரகமென நம்பிக் காலங்கழிக்கும் சில அறியா வைணவர்கள் முன், தங்கள் முன்னோர்கள் "நித்யோ நித்யோ நாம் சேதனஸ் சேதனனும்" என்று சுருதி வாக்கியங்கள் கூறி விசிஷ்டாத்வைத மதம் ஜீவித்து விட்டதாகக் கூறுகின்றனர். அதைச் சற்று விசாரிப்பாம். நித்யோ நித்யானும் என்பதை நித்யோ அநித்யானும் எனப்பிரிப்பது கூடாது நித்யோ நித்யோனும் எனவே பிரிக்க வேண்டு மென்றீர்களே, நித்யமென ஒரு பொருளை யுரைப்பின் மற்றவை யனித்தியமென்றாகவோ! ஜீவனும் ஈசனும் உலகமும் நித்யமேயாயின் அநித்யமெவை அல்லதெது? அநித்யமின்றியே நித்யமெனும் பெயர் வந்ததோ? யாவும் நித்யமேயெனில் நித்யமாகிய ஜீவர்கள் நித்யமாகிய ஈசனையும் உலகத்தையும் பத்தில் பதினென்றாக மதியாது உயர்த்தித் தாழ்த்திக் கொள்ளவேண்டிய காரணம் யாது? நிதயத்திலும் பெரியது சிறியது என்கிற பேதமுண்டோ? நித்யமாகிய ஜீவர்களுக்கு கர்மமும் ஜனன மரணமும் பிராப்தமான விதமெவ்வாறு? ஒரு நித்யன் தன்னைப்போன்ற மற்றொரு நித்யனைத் தன்னிலுஞ் சிறந்தானென வேற்றுக் கொள்ளுதல் மூடமோ தெளிவோ? ஜீவன் நித்யமாயிருப்பது சுபாவமென அறிந்த நீரும் உங்கள் முன்னோர்களும் கைங்கிரியம் செய்தே நித்யபதவி யடைய வேண்டுமென மூடக்கொள்கையில் முயன்று பலரையும் முயல வைப்பது வேலையற்ற தாசிரியின் வேலையைப்போலல்லவோ பயனற்றதாகக் காண்கிறது.

பு. ஜயராமப்பிள்ளை,

ஆத்மா நேசன்.

I—விசயாலயன்—கி. பி. 890.

2. ஆதித்தன் I. 910.

3 *b*. பராங்கதன் I. 935.

4. *c*. இராஜாதித்தன் 955. 5*d* கண்டராதித்தசோழன் 970. 6. அரிஞ்செயன்

9. மதுராந்தகன் I. 1015. 7. *f* பராங்கதன் II 995.

88 ஆதித்தன் II 1000. *h*. குந்தவை. 10. *g*. ராஜராஜன் 1004.

11. *i*. ராஜேந்திர சோழன் 1018. *j*. குந்தவை.

k. அம்மங்கைதேவி.

12. *l*. குலோத்துங்கன் I. 1064.

13. விக்கிரமதேவகுலோத்துங்கசோழன் 1112

14. ராஜராஜகுலோத்துங்கசோழன் II. 1128

15. வீரதேவராஜராஜ குலோத்துங்கசோழன் 1160.

16. விக்கிரமதேவன் 1235

g. காவிரி கரை கண்டவா.

b. வீரநாராயணனென்றும் மதுரை கொண்டகோப்பர கேசரிவர்மா வென்றும் பேர். பாணதேசத்தரசனையும் கொங்குதேச மன்னனாகிய வைதம் பாவையும் இலங்கைக்கோனையும் இராஜசிம்ம பாண்டிய னையும் வென்று கேரளதேசத்தரசன் மகளை மணந்து சிதம்பரத்தைக் கனகத்தால் வேய்ந்தவர்.

c. கி. பி. 946 முதல் 957 வரையிலரசு செய்த அமோஹவர்ஷண னென்னுங் கிருஷ்ணராஜனாற் கொல்லப்பட்டார்.

d. திரிசிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் காவிரிவடபாற் கண்டராதித்த மென்னும் நகரங்கண்டவர். திருவிசைப்பாவிற் கருவூர்த்தேவர் பாடிய ஆறும்பத்தாற் கங்கைகொண்ட சோளேச்சரம் பாடப்பெற்றதென்றும் ஒன்பதாம் பத்தாற்றஞ்சையி ராஜராசேச்சுரம் பாடப்பெற்றதென்றும், மேலுங் கண்டராதித்தர் பொய்யடிமை யில்லாப் புலவரென்றும், அவர் திருவிசைப்பா எட்டாங்கவி "வெங்கோல்——" என்ற செய்யுளால் தமது தந்தையாகிய பராங்கதன் ஈழமும் பாண்டிநாடும் திறைகொண்டு சிதம்பரம் பொன்னணிந்தாரென்றும் 10-வது செய்யுளால் கண்டராதித்தரோ தஞ்சையிலரசாண்டாரென்றும் கருவூர்த் தேவர் திருவிசைப்பா இரண்டாம் பத்தாற் திருக்களந்தையில் ஆதித்தர் 1 ஆதித்தேச்சரம் என்னுமாலயங் கட்டுவித்தாரென்றும் விளங்கும்.

e. சேவூரிற் போர்வென்ற ராஜேந்திர னென்றும் பேர்.

f. வீரபாண்டியனை இளம்பருவத்து வென்ற கரிகாலனென்றும் பேர்.

g. ராஜகேசரிவர்மா வென்றும் கோனேரி நேமி கொண்டானென்றும் நாமம். அவர் 1004 ல் தஞ்சை ராஜராஜேசுவரங்கட்டிச் சிலதானஞ் செய்திருக்கிறார். 997 முதல் 1003 வரையிலரசாண்ட மேற்குச்சளுக்கு வேந்த னிரண்டாவது வைத்திய நாயனைச் செயித்தவர். 1023-ல் இவர் பட்டத்துக்கு வந்ததாகச் சிலரெண்ணுவர்.

h. இரண்டாவது பராங்கதன் மகளும் ராஜராஜதேவன் அக்காளுமாகிய இவர் பல்லவதேசத்து அரசனாகிய லாண்டைய தேவனை மணந்தார்.

i. இரண்டாவது மதுராந்தகன் என்றும் வீரராஜேந்திர னென்றும் பரகேசரிவர்மாவென்றும் ராஜராஜ னென்றும் கங்கைகொண்டா

னென்றும் பேர். இவரே கங்கைகொண்ட சோளேச்சரங்கட்டி 1018 முதல் 1042 வரையிலரசாண்ட மேற்குச்சாலோக்கிய அரசன். மூன்றுவது ஜயசிங்கனைக்கூடற் சங்கமத்து வென்றூர். இவர் மகனெருவன் பட்டத்துக்கு வந்தவுடன் மாண்டுபோனன்.

j. ராஜராஜன் மகளும் ராஜேந்திர சோழன் தங்கையுமாகிய குந்தவை 1015 முதல் 1022 வரையில் அரசு புரந்த கிழக்குச்சாலோக்கிய அரசன் விமலாதித்தனை வேட்டார்.

k. 1022 முதல் 1063 வரையிற் செங்கோலோச்சிய கிழக்குச்சாலோக்கிய அரசன் இராஜராஜனைக் கலியாணஞ்செய்து கொண்டார்.

l. ஜயதரனென்றும் வீரகவிராஜகேசரி வர்மாவென்றும் ராஜராஜேந்திரனென்றும் கோப்பரகேசரி வர்மாவென்றும் கரிகாலனென்றும் பேர். இக்குலோத்துங்கர் யுவராஜனுயிருக்கும் போது சக்கர கோட்டத்தை வென்று விருதராஜனைப்பயமுறுத்தி வெங்கைமண்டலத்தரசனுகிப்பின் சோழமண்டலத்துக்கும் வேந்தாகித் தஞ்சையிலும் காஞ்சியிலும் செங்கோலோச்சி 1113ஹூத்தில் ஜெயங்கொண்டான் எழுதிய பரணியிற் கூறியபடி 1034—1090 க்கும் மத்தியிற்பல்லவதேசத்தரசனுந்தன் சேனபதியுமாகிய கருணகரனைக்கொண்டு எழுகலிங்கந்திறைகொண்டு ஐந்து பாண்டியர்களையும் வென்று, 1069—1076 வரையிலரசாண்ட மேற்குச்சாலோக்கிய அரசன் இரண்டாவது சோமேசுரனைத் துங்கபத்திரைக்கருகில் மண்ணை யுத்தத்தில் முறியடித்து வீரபாண்டியன் மகன் விக்கிரமபாண்டியனை ஜெயித்துத் தன் தம்பி கங்கைகொண்ட சோழனுக்குப் பட்டங்கட்டினூர். அவன் சுந்தரபாண்டியனென்று மதுரையிலரசாண்டான். ஜயதரன் திருவதிகையைத்தரிசித்துக் கோட்டாறுபயிலை வல்லை இவற்றைவென்று தினசிந்தாமணி, இளைசை வல்லபை, தியாக வல்லியென்னும் மனைவியர் மூவருடனே விளங்கினூர். இவருக்கிருந்த திரிபுவனசக்கரவர்த்தியென்னும் பெயரை இவர் பின்னேர் 200 வருஷம் வரையில் வகித்து வந்தனர். வெங்கையை யாண்டபோது இவருக்கு ரஜிகனென்று பேர். இவர் சோழதேசத்தைப் புரக்கவந்தபோது வெங்கையை 1063 1077 வரையில் இவர் சிற்றப்பன் ஏழாவது விஜயாதித்தனும், 1077 78 வரையில் இவனிரண்டாவது மகன் இரண்டாவது ராஜராஜனும், 1078—1100 வரையில் மூன்றுவது மகன் வீரசோழனும் அரசாண்டார்கள். 1085 ல் வருஷம் எழுதிய விக்கிரமங்கதேவசரித்திரத்தாலும் தமிழ் நூல்களாலும் ஹுல்சு சாஸ்திரியார் ஸ்ரீ கனக சபைப்

பிள்ளையிவர்கள் நூலாலும் பல சாதனங்களாலும் விளங்கும். இச் சோமேசனை 1076-ல் 6-வது விக்கிரமாதித்தன் சிறைவைத்து 1127 வரையிலரசாண்டான்.

விஷேடக் குறிப்பு

கலிங்கத்துப்பரணியில்—சுராதிராஜன் இரண்டு கேசரி நாககன்னி யைமணந்த கிள்ளி வளவன், களவழிகொண்டகோச் செங்கண்ணன் பட்டி னப்பாலை கொண்டகரிகாலன் என்று மரபட்டவணை கண்டிருக்கிறது. இவ் வமிசாவளிக்கு மூலபுருடனே சுராதிராஜனென்றும் செம்பியனென்றும்பேர் கொண்டான்போலும். கோச்செங்கண்ணனுக்கு முன் கரிகாலனிருந்ததாக வுஞ் சிலசாசனங்களால் விளங்கும்.

விக்கிரமசோழனுலாவில்—பொய்கையார் களவழிகொண்ட செங் கண்ணன், யுத்தத்து 96 வடு எற்ற சோழன், சிதம்பரம் பொன் வேய்ந்த பரா ங்கதன் என்றும் வீரநாராயணன் மலை நாடு வென்ற அபயன், 18 மன்னரை வென்ற ராஜராஜன் கங்கை கடாரம் வென்ற ராஜேந்திரசோழன் (இவன் ராஜராஜன் மகன்) வெங்கையையும் மேற்குச்சாலோக்கிய தேசத்துள்ள கலி யாணத்தையும் வென்ற ராஜாதிராஜனென்னும் கோராஜகேசரி வர்மன் கொ ப்பை வென்ற உடையார் ஸ்ரீராஜேந்திர தேவனென்னும் கோப்பரகேசரி வர்மன் திருவரங்கஞ் சர்ப்பசயனஞ் செய்த செம்பியன், கூடற்சங்கமம் வென்ற கோராஜகேசரி வர்மன் என்னும் வீரராஜேந்திர தேவன், பின் ஓர் வளவன், பாண்டியம் சேரம் சலாய கொங்கணம் கன்னடம் வென்றவன். (கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள்) இவன்பேர் உடையார் ஸ்ரீராஜராஜ தேவனென் றும் கோராஜகேசரிவர்மாஎன்றுங்கூறுகிறார். ஹூல்சுசாஸ்திரியார் 1063-1112 வரையிலரசாண்ட முதலாவது குலோத்துங்கன்என்கிறார்) இவ்வுலாவின் கதா நாயகனுகிய விக்கிரம சோழனென்ற உடையார் ஸ்ரீ ராஜேந்திர சோழதேவ னென்னுங் கோபரகேசரிவர்மா (இவன்ராஜேந்திர சோழனல்லன் 1112–1127 வரையிலரசாண்ட விக்கிரமசோழனே என்று ஹூலுசு சாஸ்திரியார் சொல் லுகிறார்) இம்மரபு, ஷேகண்ட வமிசாவலி யோடுமுரணுவாறு கண்டு கொ ள்ளுக.

தரங்கம்பாடி
14—8—03. } ப. அ. முத்துத்தாண்டவராயன்.

ஜகத்ஜோதி.

[255-ம்பக்கத்தொடர்ச்சி.]

அபுல்பாஸிலோடு சென்ற அய்யாஸ் அக்பர் சக்கரவர்த்தியைக்காணும் பொருட்டு அவரது ஆசாரவாசலை யணுகவே அவனுக்குண்டாகும் ஆநந்தத்துக்களவில்லை. எங்கு பார்த்தாலும் சீருமசிறப்புமாகவே இருந்தது. எதுவும், கண்டவர் மனமூங் கண்ணுங் கவர்ந்திட வனப்பு வாய்ந்திருந்தது. வண்டினமூரலுஞ் சோலை மயிலினமாலுஞ்சோலை, கொண்டன் மீதணவுஞ்சோலை குயிலினங்கூவுஞ்சோலை" என்றபடி உத்தியானவனங்களின் சிறப்பும் அவைகளிலுள்ள அழகிய வாவிகளின் சிறப்பும் பலவர்ணக்கற்களால் சமைக்கப்பட்ட சபாமண்டபங்களின் அற்புதக்காட்சியும் அய்யாஸ் மனத்தைக்கவர்ந்தன. பாரஸீகமகாகவிகளின் அற்புதவர்ணனைகளெல்லாம் அவன் மனத்தில் தோன்றின. அவ்வின்புற்ற காட்சிகளை யெல்லாங் கண்டு களித்து அய்யாஸ் கொலுமண்டபத்தைச் சார்ந்தான். அம்மண்டபத்தைப்பார்க்கப்பதினாயிரங்கண்கள் வேண்டும். அது மிக விசாலமுள்ளதும் பல்லாயிரம்பேர் ஒரேகாலத்தில் ஒருங்குசேர்ந்திருக்கக்கூடியதாகவுமிருந்தது. பலவர்ணங்களையுடைய சதுரச்சலவைக்கற்களால் தளமிடப்பட்டுப் பற்பல விதமாய்ச் சித்திரவேலைசெய்யப்பட்டுப் பார்ப்போர் கண்களைப்பறிக்கத்தக்க நிறங்களோடு கூடிய ரத்தினகம்பளங்களால் அலங்கரிக்கப் பட்டிருந்தது. அண்ணாந்து பார்க்கின் பலசித்திரப் பட்டாடைகள் விதானங்களை அலங்கரித்தன சுவர்களெல்லாம் பற்பல தேசத்துச்சித்திரக்காரர்தத்தம் சாமார்த்திய முழுவதையுங் காட்டி எழுதிய பற்பல அழகிய படங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. ஊடேடே நுட்பமான வேலைசெய்யப்பட்ட பல அழகிய சிலாப்பிரதிமைகளும், சந்தனமரத்தினாற் செய்யப்பட்டு கைதேர்ந்த சிற்பிகளது நுண்ணிய வேலைத்திறமை வாய்ந்த பல மாப்பிரதிமைகளும் மண்டபங்களும் கமகமவென்று பரிமளகந்தங்களை வீசிக்கொண்டு அவ்வற்புதமண்டபத்தைச் சிறப்பித்தன. பெரிய நிலைக்கண்ணாடிகள் அமைக்கப்பட்டிருந்ததால் எப்பக்கம் வாசல்

எப்பக்கம் சுவர் என்று அறிய வொண்ணுவிதம் அவை எல்லோரையும் திகைக்கச்செய்தன. காஷ்மீரதேசத்தின் பரிமள ரோஜாப்பூக்களை நிகர்த்த புஷ்பங்கள் போலவும் செந்தாமரை வெண்டாமரைப்பூக்கள் போலவும் மற்றும் பலவித அற்புதப்பூக்கள் போலவும் நெட்டியாலும் பலவர்ணப்பட்டுகளாலும், காகிதங்களாலும் வேலை செய்யப்பட்டு விதானங்களின் பற்பல இடங்களில் தொங்கவிட்டு அலங்கரிக்கப் பட்டிருந்தன. பலபிரதிமைகள் மணிவிளக்கைத்தாங்கிக் கொண்டிருந்தன. தூண்களும் விட்டங்களும் மரகதத்தாலும் பவளத்தாலும் செய்யப்பட்டனவோ வென்று பிரமிக்கத்தக்கவாக விளங்கின. சக்கரவர்த்தி கொலுவீற்றிருந்த மண்டபத்தின் விதானங்கள் காஷ்மீர் சால்வைகளாலும் டாக்காமஸ்லின்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டுத தேவேந்திரன் சபைபோல் விளங்கிற்று. எல்லூர் ரத்தின கம்பங்கள் தளத்தை அலங்கரித்தன. மகமல் மெத்தை தைக்கப்பட்டும் கருங்காலிமரங்களிலும் சந்தனமரங்களிலும் நன்றாய் வேலைசெய்யப்பட்ட யானைகளாலும் சிங்கங்களாலும் தாங்கப்பட்டு மிராநின்ற எண்ணிலா ஆசனங்கள் அச்சபாமண்டபத்தை அலங்கரித்தன. சக்கரவர்த்தியின் சிங்காசனம் பளபள வென்று ஒளிவிசா நின்றபத்தரை மாற்றுத்தங்கத்தால் அமைக்கப்பட்டு கோல்கொண்டா முதலிய தேசத்து முதல்தர வச்சிரவைடூரிய மாணிக்கமரகதங்களால் இழைக்கப்பட்டுப் பார்ப்போர் கண்களைப்பறிக்கும் வண்ணம் தேஜோமயமாய் விளங்கிற்று. மெய்காப்போரும் மற்றுமுள்ள காவலாட்களும் அணிவகுத்து நின்றது அற்புதக்காட்சியே. சக்கரவர்த்தியும் சாந்தமும் கம்பீரமுமான குணத்தோடுகூடி மந்திரிகளும் வித்வான்களும் பிரபுக்களும் புடைசூழ சிங்காசனத்தில் தாரா கணங்களுக்கு மத்தியில் சந்திரன் போல் விளங்கினர். அய்யாஸ் இவற்றையெல்லாம் காணவே பிரமித்துவிட்டான். பாரஸீககவிகளது வர்ணனையெல்லாம் அவன் ஞாபகத்துக்கு வரவே அவன் அவைகள் சற்றும் இவ்வற்புதக் காட்சிக்கிணை யில்லை யென்று நீக்கல் தகுதி யென நினைந்தான். அடக்கொணு ஆச்சரியத்துடன் அவனும் அபுல் பாஸிலைப் பின்தொடர்ந்து அச்சபாமண்டபத்தை அணுகவே சக்கரவர்த்தி

நீங்கலாக ஏனையோர் அனைவரும் எழுந்து நின்று மரியாதை பண்ணினார்கள். கந்தாவர்களை புஷ்பமாரி பொழிந்தார்களோ வென்று பிரமிக்கும்வண்ணம் நாலாபக்கங்களினின்றும் புஷ்பமாரி பொழியத்தொடங்கின. மெல்லிய சரடுபோன்ற பனிநீர்த்தாரைகள் பற்பல அற்புத இயந்திரங்களினின்றும் வீசப்படவே எங்கும் பரிமளம் வீசிற்று. இத்துணை வைபவங்கள் வாய்ந்த அம்மாண்புறு மண்டபத்தின் ஊடேசென்று அய்யாஸ் அக்பர் சக்கரவர்த்தி வீற்றிருந்த சிங்காசனத்தின் பக்கல் சென்று மண்டியிட்டு தலைவணங்கி எழுந்து சக்கரவர்த்தி ஆக்ஞையில் ஆசனத்தில் அமர்ந்தான். அக்பர் சக்கிரவர்த்தியும் அபுல் பாஸிலுடன் இரண்டொரு வார்த்தை பேசிய பின்னர் நம் அய்யாஸுடன் சிறிது அளவளாவத்தொடங்கினர். [இன்னும் வரும்.]

எஸ். சாமிநாதையர்.

நன்னூல்.

"எந்நூல்களினும் இன்நூல் நன்னூல்" என்று புலவர் புகழும் இம்மாட்சிமைபெற்ற இலக்கணம் சனகாபுரம் பவணந்தி முனிவரெனும் க்ஷபணரால் செய்யப்பட்டது. இவர் கி. பி. பத்தாம் சகாப்தத்தில் இராமநாதபுரத்துக்கும் மதுரைக்குமுள்ள மத்தியதேசத்தினின்றும் அரசுபுரிந்த சீயகங்கராஜன் காலத்திலிருந்தவர். இவ்வரசன் வேண்டுகோளின்படியே இவர் இந்நூலை எவரும் வியக்க இயற்றினர். இதில் 462 சூத்திரங்கள் உண்டென்பதும், எழுத்தியல், பதவியல், உயிரீற்றுப்புணரியல், மெய்யீற்றுப்புணரியல், உருபுபுணரியல், பெயரியல், வினையியல், பொதுவியல், இடையியல், உரியியல், எனத்தசவியல்களுள்ளன என்பதும் யாருமறிந்த விஷயமே. இந்நூலுக்கு அகத்தியம், தொல்காப்பியங்களை முதனூலாயினும் ஒழுங்குக்குப் பாணினி முனிவர் செய்த பாணினீயம என்னும் சமஸ்கிருத இலக்கணத்தின் கிரமத்தையே இவர் பின்பற்றினர். இதில் அனுசரித்திருக்கப்பட்ட ஒழுங்கும், சூத்திரங்களின் பொருட்செறிவும் திட்பநுட்பங்களும் மிகவும் வியக்கத்தக்கவை. போயிஸ், சாமுவேல்பிள்ளையென்ற இருவரால் ஆங்கிலேய பாஷையில் செய்யப்பட்ட இதன் மொழி பெயர்ப்பைப் பிரதட்டன் என்னும் அங்கிலேய வித்துவான் ஒருவர் பார்த்தமாத்திரத்தில் உலகத்தின் கண்ணுள்ள எப்பாஷைகளிலு மிருக்கும் இலக்கண நூல்களில் இதற்கொப்பதோர் இலக்கணநூலின்

றென்று கூறிப்பாராட்டினராம். தமிழிலேயே பார்வையிட்டிருக்கும்பட்சத்தில் இன்னும்யாது சொல்லியிருப்பாரோ. இந்நூல் மகாமேன்மை பெற்றது என்பதற்கும், ஏனை இலக்கணங்களினும் இதை மிகப்பாராட்டி வந்தனரென்பதற்கும் இதற்கு ஏற்பட்டிருக்கிற எழு உரைகளே சான்றாகும். முதல் முதல் இந்நூலுக்கு உரை எழுதினவர் இந்நூல் சிறப்புப்பாயிரஞ்செய்த சமணமுனிவரென்ற இவரது மாணாக்கரே. 2-வது ஆசிரிய நிகண்டு செய்த ஆண்டிப்புலவரென்னும் வித்துவான். முதலிரண்டியல்களுக்கு மாத்திரம் உரையெழுதினர். இதற்கு உரையறி நன்னூலெனப்பெயர். 3-வது இலக்கணக்கொத்தைச்செய்த சுவாமிநாததேசிகருக்கு மாணாக்கரான சங்கரநமச்சிவாயர் என்பவர் இதற்கு விருத்தியுரை எழுதினர். இது மிகவும் உசிதமானதும், வித்வான்கள் எவருங்கண்டு வியக்கத்தக்கதுமானது. முற்கூறப்பட்ட சமணாசிரியர் உரையைக்காட்டிலும் இது வெகுமேன்மைப்பெற்றதெனச்சொல்லப்படுகிறது. சுருங்கச்சொல்லில் முன்னதற்கும் பின்னதற்கும் வேம்புக்கும் கரும்புக்குமுள்ள வித்தியாசம் உண்டெனக்கூறப்பட்டிருக்கிறது. 4-வது தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தி. இலக்கணவிளக்கச் சூறாவளி என்ற இலக்கணங்களுக்குக் கர்த்தாவாகிய சிவஞான முனிவர் நன்னூலுக்குச் சங்கரநமச்சிவாயர் எழுதிய விருத்தியுரையைத்திருத்திப் புத்தப் புதிய உரையென ஓர் உரை யெழுதினர், இவர் காலமும் கிட்டத்தட்டச் சங்கரநமச்சிவாயர் காலமே. 5-வது காஞ்சிபுரத்தில் பிறந்து யாழ்ப்பாணவட்டகையில் வெகுகாலம் தன் வாழ்நாளைக் கழித்த கூழங்கைத்தம்பிரான் என்னும் வித்வான் ஒரு வியாக்கியானம் எழுதினதாகச் சொல்லப்படுகிறது. 6-வது சில வருடங்களுக்கு முன் சென்னைச் சர்வகலாசாலையில் தமிழ்ப்பண்டிதராய் இருந்த விசாகப்பெருமாள் ஐயர் என்ற சைவவேளாளகுலதிலகர்ஆகிய இலக்கணவித்வான் இந்நூலுக்குக்காண்டிகையுரை யெழுதினர். இவ்வுரைதான் தற்காலம் பள்ளிக்கூடங்களில் வழங்கிவருகின்றது. இக்காண்டிகை யுரையையும் முன்னற்கூறப்பட்ட விருத்தியுரையையும் யாழ்ப்பாணம் ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் புதுக்கி வெகுநேர்த்தியாக அச்சிட்டிருக்கின்றனர். 7-வது இராமநாதபுரம் சமஸ்தானத்திற் பிறந்து முப்பது நாற்பது வருடங்களுக்கு முன் சென்னையில் வசித்த இராமானுஜக் கவிராயர் என்பவர் இதற்கு ஒரு நேர்த்தியான உரை யெழுதி "இராமானுஜக் காண்டிகை" எனப்பெயருமிட்டனர். இதனை விருத்தியுரை என்றே சொல்லக்கூடிய அவ்வளவு மாண்பு பொருந்திய உரையென்னலாம். இவரே "தொல்லைவடிவினவெல்லா வெழுத்து மாண்டெய்து மெகரவொகரமெய்ப்புள்ளி" என்ற நன்னூல் விதியை "ஏகார வோகார மெய்ப்புள்ளி" என மாற்றிச்சரியான பொருள் கொண்ட மகானென மிகவியக்கப்பட்டவர். "ஆசிரிய நிகண்டு" படியவரே "ஆசிரிய நன்னூல்" ஒன்று செய்திருப்பதாகக்கேள்வி.

சிவாசாரியர்.

ஐங்குறுநூறு.

இதுகாறும் வெளிவராத இவ்வரிய சங்கச் செய்யுளை உரையுடன் கும்பகோணம் மகாவித்துவான் ஸ்ரீ வே. சாமிநாதையர் அவர்கள் மிகவும் அழகாயும் அருமையாகவும் 180 பக்கங்களில் லோகோபகாரமாய் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியதற்கு அவர்களுக்கு நம் தமிழ் நாட்டார் மற்றுமோர் முறை கடமைப்பட்டிருக்கின்றனர். பழைய நூலை வெளிப்படுத்துகிற தென்றால் சாமானியமன்று அதில் உண்டாகும் உழைப்பும் காலச்செலவும் பொருட்செலவும் நூலாராய்ச்சி செய்து பழகியவர்களே நன்கு அறிவார்கள். ஐயர் அவர்கள் எழுதியிருக்கும் முகவுரையும் புலவர் வரலாறுகளும் பல அரிய விஷயங்களை விளக்குவதன்றி அவர்களது புத்தி நுட்பத்தையும் ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சியையும் நமக்கு புலப்படுத்துகின்றன. நூலின் பின்னர் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் பிரயோக விளக்கமும் அரும்பத வுரையும் அவர்களது அரிய பெரிய உழைப்பையும் மதிநுட்பத்தையும் தெற்றெனத் தெரிவிக்கின்றன. இவ்வரிய நூலின் விலை ரூபா ஒன்றறையே. இதனைக்காலஞ்சென்ற அரிய தமிழ் வித்துவான் திரிசிரபுரம் ஸ்ரீதியாகராஜசெட்டியார் அவர்கள் பெயருக்கு உரியதாக்கியது ஐயர் அவர்களது செய்ந்நன்றியறியும் அற்புத குணத்தை அழகாகக்காட்டுகின்றது. இன்னும் வெளிவராத அரிய பழைய நூல்களை ஐயர் அவர்கள் விரைவில் வெளிப்படுத்துவதற்கு உற்சாகம் உண்டாகும் வண்ணம் தமிழ் நாட்டுக் கனதனவான்களும் வித்தியார்த்திகளும் இந்நூலை வாங்கிப்படித்துத் தம்கடமையைச் செய்யத் தவறார்களென்று நம்புகின்றோம். அதுவே நாம் அவர்களுக்குச் செய்யும் கைம்மாறாகும்.

இவ்வரிய நூலிற் கூறப்பட்ட விஷயங்களை ஐயர் அவர்களது வார்த்தைகளாலேயே கூறுவோம். "ஐங்குறு நூறென்பது கடைச்சங்கப்புலவர்கள் அருளிச்செய்த நூல்களாகிய நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல்,

கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு என்ற எட்டுத்தொகைகளில் மூன்றுவது. சொற்சுவை பொருட் சுவைகளிற் சிறந்தது; பொருள்களின் இயற்கை யழகையும் தமிழ்ப்பாஷையின் இனிமையையும் நன்கு தெரிவிப்பது; இத்தமிழ்நாட்டின் பழையகாலத்தின் நிலைமையையும் சில சரித்திரங்களையும புலப்படுத்துவது; பொருளிலக்கணத்தின் பகுதிகளாகிய அகம்புறம் என்னும் இரண்டனுள் அகத்தின் பகுதிகளுக்கு இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது. இதிலுள்ள பாக்கள 501. இப்பாக்கள் 3 அடிச்சிற்றெல்லையையும் 6 அடிப்பேரெல்லையையும் உடையவைகள். 129, 130-ம் செய்யுட்கள் ஒரு பிரதியிலும் காணப்படவில்லை. 416, 490-ம் செய்யுட்களின் இரண்டாமடிகளிற் சீர்கள் குறைந்துள்ளன. மருதம், நெய்தல், குறிஞ்சி, பாலை, முல்லையென்னும் ஐந்திணையொழுக்கங்களை நற்றிணை முதலியவற்றிலுள்ள பாக்களைக்காட்டிலும் அடிவரையறையிற் குறைந்த நூறு நூறுபாக்களால் தனித்தனியே விளக்குகின்றமையின், இந்நூல் ஐங்குறுநூறென்று பெயர்பெற்றது. இதிற் கடவுள் வாழ்த்துப்பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாலும்,முதநூருகிய மருதம்ஓரம்போகியாராலும், இரண்டாநூருகிய நெய்தல் அம்மூவனாராலும், மூன்றுநூருகிய குறிஞ்சி கபிலராலும், நான்காநூருகிய பாலை ஓதலாந்தையாராலும், ஐந்தாநூருகிய முல்லை பேயனாராலும் இயற்றப்பட்டன. இத்தொகையைத்தொகுத்தார் புலத்துறை முற்றியகூடலூர்கிழார், தொகுப்பித்தார் யானைகட்சேய்மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறையார். இந்நூலின் நயமும் நடையும் பழைய நூல் ஆராய்ச்சிவல்லோர்க்கு நன்குபுலப்படும். இதன் நடை யழகுக்கு ஓர் உதாரணமெடுத்துக்காட்டுவோம்.

“இதுவென் பாவைக் கினியநன் பாவை
இதுவென் பைங்கிளி யெடுத்த பைங்கிளி
இதுவென் பூவைக் கினியசொற் பூவையென்
றலம்வரு நோக்கி னலம்வருஞ் சுடர்நுதல்
காண் டொறுங் காண் டொறுங் கலங்கி
நீங்கின ளோவென் பூங்க ணோளே”.

பத்திராதிபர்.

சபாபதி நாவலரவர்கள்.

நம் தமிழ்நாட்டுவித்துவ சிரோமணிகளில் ஒருவராகிய இவர் சமீபகாலத்தில் சிதம்பரம் என்னும் திவ்விய க்ஷேத்திரத்தில் சிவபதம் அடைந்தாரென்பதைக் கேள்வியுற்ற நாம் பெரு வியசனமடைந்தோம். நம் தமிழ் வித்துவான்களில் இவரை யறியாதார் ஒருவருமிலர். இவர் யாழ்ப்பாணத்தைச் சார்ந்த வடகோவை யென்னும் ஊரிற் பிறந்தவர். ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்களிடம் கல்வி கற்றுத்தேர்ந்தவர். முதலில் சிதம்பரம் தமிழ்ப்பாடசாலையின் தலைமை உபாத்தியாயராயிருந்து பின் திருவாவடுதுறை மடத்து ஆதீன வித்வானாக இருந்தவர். சேதுபதியவர்களின் பெருங்கொடைக்குப் பாத்திரராய் சில நாள் அவர் சமுகத்திலேயே வித்வத்பிரசங்கமாரி பொழிந்து வந்தவர். இவர் சிதம்பரமே தம் வாசஸ்தலமாகக் கொண்டு தமிழ்ப் பாஷா விஷயமாய் நூல்கள் இயற்றியும் பத்திரிகைகள் பதிப்பித்தும், பாடஞ்சொல்லியும் பிரசங்கங்கள் செய்தும் காலங்கழித்து வந்தனர். சித்தாந்த சாஸ்திர முறைகளையும் மாபாடியத்தையும் மடாதிபதிகளிடம் நன்கு ஓதியுணர்ந்தவர். இவர் ஞானமிர்தம் என்ற ஓர் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையைச் சில காலம் நடாத்தி வந்தனர். இவரியற்றிய நூல்களாவன:—சிதம்பர சபாநாத புராணம், சிவகர்ணாமிர்தம், சதுர்வேத தாற்பரிய சங்கிரகம், இராமாயண தாற்பரிய சங்கிரகம், பாரத தாற்பரிய சங்கிரகம், ஏசுமதசங்கற்ப நிராகரணம், இலக்கண விளக்கப் பதிப்புரைமறுப்பு, வைதிககாவிய தூஷணமறுப்பு, ஞானசூடாமணி, ஞானமிர்தம் என்ற வசன கிரந்தம், திருச்சிற்றம்பல வந்தாதி, திருவிடைமருதூர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, மாவையந்தாதி, சிதம்பர பாண்டிய நாக மும்மணிக்கோவை, வடகோவைச்செல்வ விநா

யக ரிரட்டைமணிமாலை, நல்லைச் சுப்பிரமணியக் கடவுள் பதிகம், வதரிநகர் தண்டபாணிக்கடவுள் பதிகம், புறவார்பனங்காட்டூர்ப் புறவம்மைபபதிகம், திராவிடப்பிரகாசிகை முதலிய நூல்களியற் றிக்கீர்த்திபெற்றவர். இவற்றுள் முதற்கூறிய சில வடமொழிக் கிரந்தங்களின் மொழிபெயர்ப்பு. திராவிடப் பிரகாசிகையில் பல அரிய விஷயங்கள் அடங்கியுள்ளன. இவருக்கு வடமொழி வித்பத்தியுமுண்டு. அந்தோ! இவ்வரிய தமிழ் வித்துவான் நம் மினின்றும் நீங்கியது நம் தமிழ்நாடு செய்த தெளர்பாக்கியமே.

சமாசாரக் கொத்து.

துளசிதைலத்தினால் ஈக்களும் மூட்டைப்பூச்சிகளும்இறந்து போகின்றனவாம்.

ஜூலைமீ 19உ கோயம்புத்தூரில் இரவு 8-மணிக்கு ஒரு வால் நக்ஷத்திரம் காணப்பட்டதாம்.

உலகம் முழுவதிலும் நூற்று அறுபது கோடி ஜனங்களிருப்பதாகக்கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள்.

எறும்பின் திறமை:—தன்னிலும் 80-பங்கு கனமுள்ள ஓர் இறந்த வெட்டுக்கிளியை ஓர் எறும்பு இழுத்துச்சென்றதாம். இது ஓர் இறும்பூதே.

எங்கும் ரோஜாக்காடாயிருக்கும் காஷ்மீர தேசத்தில் பெரு மழைபெய்து வெள்ளக்காடாய்க்கிடக்கிறதாம். அநேக வீடுகளும் போய்விட்டன.

"மெடோரா" என்னும் ஒரு குதிரையின் விலை 5600-கினி அல்லது 88200ரூ. இது அரசருக்காக வாங்கப்பட்டிருக்கிறதாம். இதன் சக்திதான் யாதோ அறியோம்.

நம் சென்னை இராஜதானியில் மட்டும் 50 இலக்ஷம் பிள்ளைகள் படிப்பில்லாமல் மூடர்களாயிருக்கிறார்கள். இதைக்காட்டிலும் தேசக்ஷேமத்துக்குப் பெரும் தௌர்பாக்கிய மென்ன இருக்கிறது.

நமது வைஸிராய் லார்ட் கர்ஸன் பிரபு அவர்கள் இன்னும் 2-வருஷ காலம் வைஸிராயாக இருப்பாரென்று தெரியவருகிறது. இக்காலத்துக்குள் தாம் செய்ய உத்தேசித்திருக்கிற சீர் திருத்தங்களையெல்லாம் செய்து முடிப்பார் போலும்.

பீனசத்துக்கு மருந்து:—சீனக்கார நீரால் தினம் மூன்று முறை மூக்கையலம்பவேண்டும். துளசி ரசம் அல்லது கசப்புச் சுரைக்காயின் சாற்றை வெண்மையான துணியில் தோய்த்து மூக்கில் பிழிந்தால் அதி சீக்கிரத்தில் பீனசம் நீங்கும்.

இவ்வுலக முழுமையும் செலவாகிற நிலக்கரியில் மூன்றில் ஒரு பங்கும், செம்பில் ஒன்பதில் ஒருபங்கும், இரும்பில் எட்டிலொருபங்கும், ஈயத்தில் ஐந்தில் ஒரு பங்கும், வெள்ளியில் ஒன்பதில் ஒருபங்கும், தங்கத்தில் பாதியும் பிரிட்டிஷ் இராஜ்யத்திலிருந்து எடுக்கப்படுகின்றனவாம்.

ருஷியாதேசத்திலுள்ள மஸ்கோவில் பல் வைத்தியர் ஒருவர் விழுந்துபோன பற்களுக்குப் பிரதியாக நூதனமாதிரியான போலிப்பல்கட்டுகின்றனராம். அவை சில நாட்களுக்குள் தசைக்குள் சாதாரணப் பற்களைப்போல் ஊன்றி உறுதிப்படுகிறதாம். இது ஒரு கலியுகப்புதுமையே.

பெரியகுடும்பம்:—சியம் அரசரது குடும்பமே இவ்வுலகில் பெரிய குடும்பம். அவருக்கு பட்டஸ்திரீகள் இருவரும் வேறு 88 மனைவிகளும் 72 குழந்தைகளுமுண்டு. ஆனால் ஆப்பிரிக்காவில் ஒரு ஜாதி நாட்டாண்மைக்காரனுக்கு 23 பிள்ளைகளும் 29 பெண்களும் 390 பேரப்பிள்ளைகளுமிருந்ததாம்.

அமேரிக்காவிலுள்ள நியூயார்க் பட்டணத்தில் 30 மெத்தைகளுள்ள வீடு ஒன்று புதிதாய்க்கட்டப் பட்டிருக்கின்றதாம். அதன் பெயர் எட்னு. அவ்வீட்டின் உயரம் தளவரிசைக்கு மேல் 455 அடி. தற்சமயம் உலகத்திலுள்ள வானத்தை யளாவிய கட்டடங்களில் இதே மகா உன்னதமான தென்பதற்கு ஐயமில்லை. த-தீ.

பெரிய மலை:—சாந்த மகாசமுத்திரத்தில் ஞாயிறு தீவு என்ற ஒரு தீவுண்டு. அதில் ஒரு பெரிய மலையிருக்கிறது. அது தரைமட்டத்துக்கு மேல் சிகரம் வரை 30,000 அடி யிருக்கிறது. இதுவே உலகத்தில் பெரியமலை. ஆனால் சலமட்டத்துக்கு மேல் 2000 அடிதான் தெரிகிறது. மற்றைப்பாகம் ஜலததில் அமுங்கியிருக்கிறது.

மகா பெரிய வைரம்:—தென் ஆப்பிரிக்காவில் காப்டன் ஜார்கன்ஸென் என்பவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட எக்ஸேல்சியர் என்ற நாமம்பூண்ட பேர்போன வைரம் இப்பொழுது ஆம்ஸ்டர்டாமுக்கு வந்திருக்கிறது. இது 971 காரெட் இருக்கிறது. இதுவே உலகத்திலுள்ள வைரங்களிலெல்லாம் பெரியது. இதன் மதிப்பு விலை 10 இலட்சம் பவுன்.

மழை யந்திரம்:—வேண்டியபொழுது மழை பெய்யச் செய்யும் யந்திரமொன்றைப் பாரிஸ் நகரத்தில் முனிசிபல் இன்சினியர்கள் செய்திருக்கிறார்களாம். இந்த யந்திரம் 720 பவுன் விலையுள்ளதாம். இம்மாதிரி யந்திரங்கள் நம் தேசத்துக்கு வந்தால் பஞ்சம் என்பதே அரிதாய்விடும். குடியானவர்கள் பாடு கொண்டாட்டமே. அந்நாள் எந்நாளோ?

திருவனந்தபுரம் வினோத கைத்தொழிற் சாலையில் வாழை நாரெடுக்கும் யந்திரமொன்று வெகு சாமர்த்தியமாய்ச் செய்து முடிவாகி யிருப்பதாயறிகிறோம். அவ்வியந்திரம் ஒன்றுக்கு ரூ 9—8—0 வீதம் அச்சாலையில் வாங்கலாம். ஷை தொழிற்சாலையில் அன்னாசிச்செடியின் நாரையுமெடுத்து நெசவு வேலைக்குபயோகப்படுத்த முயல்கின்றனராம்.

பெரியபூச்சி:—போர்னியோ தீவில் ஒரு வகைப்பூச்சியிருக்கிறது. அது பார்வைக்கு முறட்டுக்கோலின் துண்டுபோலிருக்கும். இதுவே உலகத்திலுள்ள பூச்சிகளிலெல்லாம் பெரியது. இதுவரை தெரிந்த பூச்சிகளில் 13 அங்குலத்துக்கு மேல் மேலான பூச்சிகிடைக்கவில்லை. மரக்கிளையில் தங்கியிருக்கையில் இப்பூச்சிக்கும் கிளைக்கும் வித்தியாசம் தெரியாதாம்.

புதுபோப் ஆசாரியர்:—காலஞ் சென்ற போப்லீயோ ஆசாரியர் ஸ்தானத்தில் கார்டினல் சாட்டோ என்பவர் போப் ஆக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர் 10-ம் பையஸ் என்ற பட்டத்தைத்தரித்திருக்கின்றனர். இது வரை 260 பேர்கள் போப் என்ற பட்டத்தைத் தரித்திருக்கின்றனர். தற்காலபோப் குருவின் பிராயம் 68. இவர் முன் குருவைப்போல் உயர் குலத்தினரல்லராம்.

பெரியகுடை:—ஆப்பிரிக்காவில் ஒரு சிற்றரசனுடைய குடை மகாபெரியதாயிருக்கிறது, அதன் குறுக்களவு 25 அடி. அது நம்கோவில்களிலுள்ள குடைகள் மாதிரி பலவர்ணங்களுள்ளதாம். அதன் பிடிகோல் 15 அடி உயரமாம். அதைப்பிரித்துப் பிடிப்பதற்கு 4 பேர் வேண்டுமாம். யுத்தத்தில் அக்குடைபோய் விட்டால் தளகர்த்தனிடமுள்ள கொடிபோனதைப் போல பாவிப்பார்களாம்.

சென்னைப் பிரசிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப் புலவராயிருந்த ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாசாசாரியார் அவர்கள் காலஞ்சென்றதைக் குறித்து நமக்குண்டாகும் வியசனத்துக்கோர் அளவில்லை. இவர் வடமொழிப் பயிற்சியும் தென்மொழிப் பயிற்சியும் நன்கு வாய்ந்த புலவர். இரண்டொரு செய்யுட் பிரபந்தமும் வசனப்பிரபந்தமுமியற்றியுள்ளார். இவரது பிரிவு எவர்க்கும் துயரை விளைவிக்கக்கூடியதே.

நம் தேசத்தார் போஜனத்துக்குப் பிறகு தாம்பூலம் தரிக்கிறார்கள். இதைச்சிலர் ஐரோப்பியர் சொற்கேட்டு கேடுள்ளது என்று கூறுகிறார்கள். அதன்குணகுணத்தை ஆராய்வோம். வெற்றிலையில் தடவும் சுண்ணும்பு பவளபஸ்மத்தின் குணத்தைக்கொடுத்து ஜீரணசக்தியையுண்டு பண்ணுகிறது என்று வைதிய சாஸ்திரக்கொள்கை. ஆகையால் தாம்பூலம்தரிப்பது நன்மையே. ஆனால் அடிக்கடி போட்டுக்கொள்ளுதல் கேட்டை யுண்டாக்கும்.

இருகைகளுமில்லாத ஓர் நியாயதிபதி:—தெக்ஸஸ் என்னுமூரில் அம்பிலியனுக் கருகில் பாலடெஸ்மஜ் என்னும் நாமத்துடன் ஒருவரிருக்கின்றனர். இவர் சமீபகாலத்தில் நியாயாதிபதியாயும் நியமிக்கப்பட்டவர். இவருக்கு இரு கரங்களுமில்லை. கைகளால் செய்யவேண்டிய வேலைகள் யாவையும் கால்களால் செய்கின்றார். இவர் தமது கால்களால் கத்தி, முள் கரண்டிகளைக் கொண்டு சாப்பிடுவதையும் சுலபமா யெழுதுவதையும் கண்டவர் அதிசயிக்காதிராராம். ஆறு மாதகாலமாய் இவர் மாகாண லிகிதராயிருந்தார். அக்காலத்தில் அவர் கணக்குகளைப் பிழையற வைத்திருந்ததாகவும் எழுத்துக்கள் சுத்தமானவையாயிருந்ததாகவும் சொல்லப்படுகிறது.

நா. நீ. னி.